HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

קדשי

[ז] קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן [ח] שחטן בדרום וקיבל דמן בצפון וקיבל דמן בדרום שחט ביום וזרק בלילה בלילה וזרק ביום או ששחטן חוץ לזמנו [ט] וחוץ למקומו מועלין בהן [י] כלל א"ר יהושע כל שהיה לה שעת היתר לכהנים אין מועלין בה וכל שלא היה לה שעת היתר לכהנים מועלין בה [יא] איזו היא שהיה לה שעת היתר לכהנים שלנה ושנטמאה ושיצאה [יב] ואיזו היא שלא היה לה שעת היתר לכהנים שנשחטה חוץ לזמנה חוץ למקומה ושקיבלו פסולין וזרקו את דמה: גמ' קתני קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן פשיטא משום [יג] דשחיטתן בדרום אפיקינון מידי מעילה איצטריך סד"א הואיל [יד] ואמר עולא א"ר יוחנן [טו] קדשים שמתו יצאו מידי מעילה דבר תורה ה"נ [יז] קדשי קדשים לגבי דרום כמה דחנקינון דמי קמ"ל [יח] קדשים שמתו לא חזו כלל אבל דרום נהי דאינו ראוי לקדשי קדשים [יט] אבל ראוי הוא לקדשים קלים ל"ל למיתני כל הני צריכי אי תנא שחטן בדרום וקיבל דמן בצפון הוא דאית בהו מעילה משום דקבלה בצפון הוא אבל שחטן בצפון וקיבל דמן בדרום [יז] הואיל וקיבל [יח] בדרום הוא נפיק מידי מעילה [יט] ואי תנא האי ה"א יממא זמן הקרבה הוא אבל [כ] שחטה בלילה וזרק ביום לילה לאו זמן הקרבה והאי דשחט בלילה [כא][אימא] דנפיק מידי מעילה הוא ואי תנא שחטה בלילה ה"א הואיל וקבל דמה ביום אית בה מעילה אבל שחטן ביום וזרק דמן בלילה [כב] הואיל [כג] ולאו זמן הקרבה הוא כמאן דחנקינון דמי ולא אית בהו מעילה קמשמע לן חוץ לזמנו וחוץ למקומו למאי חזו [כד] הואיל ומרצין לפיגולין איבעיא

[א] קדשי קדשים. אע"ג דדינן לישחט בצפון לא יצאו מקדשותן לגבי מעילה [ב] שהרשה מהן שום פרוטה מעל. כילד שחטן וכו' דלא תימא שחטן בדרום וקיבל דמן בצפון דהא הוי עיקר עבודה [ג] דמקבלה ואילך מצות כהונה ומקבלה ואילך הוי בצפון אלא אפילו שחטן בצפון וקיבל דמן בדרום אף על גב [ד] דקבלה דהיינו עיקר עבודה היא בדרום שלא כדינן הוי מועלין בהן: **וכן אם שחט ביום וזרק דמן בלילה.** אע"ג דלילה לאו זמן הקרבה היא מועלין בהן: **וכן אם שחט בלילה וזרק ביום.** והאי כל דכן הוא דמועלין בהן דהא זריקה דהיא עיקר עבודה הוות ביום [ה] וזו ואין צריך לומר זו קתני: **או שחטן.** בצפון ביום ומיסב עליהן לאוכלן חוץ לזמנן דהיינו [ו] פיגול ויש בו כרת: **או חוץ למקומן.** דהיינו פיגול ואין בו כרת אפ"ה מועלין בהן. ותרוייהו פיגול דחוץ לזמנו ופיגול דחוץ למקומו ממד קרא נפקי (זבחים דף כח.) מוהם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו וגו') דאיתקש חוץ למקומו לחוץ לזמנו וקרי ליה פיגול אבל לא הוי פיגול גמור דליתייב עליה כרת: **כלל [ז] אמר רבי יהושע כל שהיה לה שעת היתר לכהנים.** [ח] ושוב נפסלה מהם [ט]: **שלנה.** הבשר לאחר זריקה או שנטמאת או שיצאת חוץ לקלעים לאחר זריקה דאיה רואיה לכהנים הואיל והיתה לה שעת הכושר קודם [י] שנפסלה: **אין מועלין בה.** דלא קריבא בה מקדשי ה' (ויקרא ה) הואיל וכבר היתה רואיה לכהנים: **ושקבלו פסולין וזרקו את דמה.** [י] בטמאין מיירי ובקרבנות יחיד דלא הותרה בהן עומתה: **ואיזו היא שהיה לה שעת היתר לכהנים שלנה ושנטמאת.** דהואיל ומיתה וזריקה הוו כראוי דהיתה רואיה לכהנים אע"ג דשוב נפסלה בלינה או ביוצא דהשתא לית בה היתר דלא קריבא בה: **ואי זו היא שלא היה לה שעת היתר לכהנים.** [יא] **שנשחטה חוץ לזמנה וכו'.** וה"ה לכל הני דתנא בריש' שחטה בדרום או בלילה שלא היה להן שעת היתר לכהנים. והיינו טעמא דנקיט הני תרין דחוץ לזמנו וחוץ למקומו טפי מכל הני דתנא בריש' דמועלין בהן דהני תרי איתקוש אהדדי ומתר קרא נפקי בגמ' (זבחים דף כח.) מוהם האכל יאכל וגו': **ושקבלו פסולין.** [יב]. בעלי מומין וה"ה נמי (ג) [יג] דתני בריש' דהא: **גמ' [יד] ס"ד אמינא הואיל ואמר עולא.** לקמן בפרק ולד חטאת (דף יב.) קדשים שמתו יצאו מידי מעילה דבר תורה אבל מדרבנן אית בהו מעילה כדאיתא לקמן [שם]: **כמאן דחנקינון דמו.** וליהוו כקדשים שמתו דיצאו מידי מעילה דלא חזו לא לגבוה ולא להדיוט לתן פודין את הקדשים להאכילן לכלבים [טו] קמ"ל דלא: **קדשים שמתו וכו' אבל ראוי הוא לקדשים קלים.** כדתנן בתוספתא זו לו: [יז] **כל שהיה לה שעת היתר לכהנים.** [יח] שנעשית בזריקה אין מועלין דלא קריבא בהו קדשי ה': **פשיטא** משום דשחטן בדרום **אפקינון מידי מעילה.** ופ"ת דישמ"ל דזריקה לא מהניא בהו לאפוקי מידי מעילה י"ל דהא פשיטא הוא כיון שהזריקה בפסול דלא מהניא ולא מידי [יט] ועוד י"ל דלפי מה שפירש מורי ניחא שפיר ולקמיה אפרש בעזרת השם: **קדשים שמתו יצאו מידי מעילה כו'.** דכיון שהולכין לאיבוד לא איקרו קדשי ה': **חוץ לזמנו וחוץ למקומו למאי חזו.** כלומר הוה ליה למימר דהוי כמאן דחנקינון דלא חזו למידי וקשה דמאי פריך [כ] השתא [כא] [כל הני דתני במתניתין] כיון דאיכא מ"ד אם עלו לא ירדו לא אמרינן כמאן דחנקינון כל שכן [כב] דניחא טפי חוץ

[ז] קדשים ששחטן בדרום. כגון חטאת ואשם ושלמי צבור שיש בהן מעילה עד שיהא בהן שעת היתר לכהנים דהיינו לאחר זריקה דעד שעת זריקה מיקרו קדשי ה' [יא] ובאימורים אף לאחר זריקה אבל בקדשים קלים אין בהן מעילה עד לאחר זריקה שאז הוכרר חלק גבוה ואז יש מעילה באימוריהן: **ששחטן בדרום.** ודיינו לישחט בצפון כדאי' בפ' איזהו מקומן (זבחים דף מז.) מועלין בהן בגמרא מפרש מאי [יב] רבותא ומ"ת האי ששחטן בדרום היכי דמי אי דקבל בצפון הא למה לי תנינא בסמוך בסיפא ואי דקבל בדרום אם כן בריש' הוי לי למיתני ששחטו בדרום וקבל בצפון [יג] וכן שחטו בצפון וקבל בדרום דלא הוי רבותא כל כך כמו ששחטו בדרום וקבל בדרום דסדר מצמינו כך הוא שאוה אותו שיש בו מידוש יותר בסיפא כדעביד בגמ' לריכותא ולפי זה שאוה מידוש זה בריש' א"כ תני אי זו ואין צריך לומר זו והדר תני גם זו אף זו ואין זו שיטת תנאים [יג] דכולו בריש' שיטו מקום דדרום והדר מפרש כילד קתני כלומר כילד הוי שיטו מקום דדרום שאמרו כגון ששחטן בדרום וקבל [יד] בצפון כו' אבל שחטן בדרום וקבל בדרום בהא לא ה"ג מיירי מתני' וגרסה לפוס ריהטא דבכי ה"ג לית בהו מעילה [טו] מדלא מפרש להו במתניתין ויש טעם בדבר משום דשיהה בהו כ"כ [טז] מיהו גרסה למהר"ר פרץ שי' דאין זו סברא דהא בגמ' מפרש טעמא דמתניתין דמועלין בהן אע"ג דשיהה ועשה בפסול משום [יז] דהוא לאוי לקדשים קלים וא"כ מה לי חד פסול מה לי תרי פסולי לכן נ"ל דהוא הדין בשחט וקבל בדרום דלא מועלין בהן דלא תני במתניתין אע"ג [יח] דהוא רבותא טפי כך דרך משנה ולפי שהוה כל אחד בפני עצמו לא חש לשנותם ביחד כדאשכחן בפ' הבא על יבמתו (יבמות דף נג.) דקתני הבא על יבמתו בין בשוגג בין במזיד כו' ובגמרא תני אפילו שניהם [יט] ובמשנה שייריה דקבלה בצפון הואי אבל [כ] הואיל וקבל דמן בדרום אימא דנפיק מידי מעילה דקבלה מקרי טפי עבודה משחיטה. תוס' מהר"פ בגליון: [כא] וקבלה בדרום הוה נפיק מידי מעילה ואי תנא הני הוה אמינא: [כב] שחטה בלילה וזרק ביום דלילה לאו זמן הקרבה הוא אימא לית בהון מעילה ואי תנא שחט בלילה וזרק ביום הו"א משום דזריקה ביום הואי אבל שחט ביום וזרק בלילה הואיל וזריקה בלילה הואי כמאן דחנקינון דמי. גירסת ס"ר וכך גריס רש"י: [כג] עי' בהשמטות בסוף המס': [כד] הואיל. עי' תוס' מנחות (דף עט ע"ב): [כא] עבודה בצפון דמקבלה: [כב] אע"ג דמקבלה ואילך דהיינו: [יד] ביום אלא זו וא"צ לומר זו: [טו] דהיינו נמי פיגול: [טז] כלל. גליון בדף ד' ע"ב רש"י מפרש משנה זו בגוונא אחרת. (אא"ה כותנתו על ד"ה שקבלו פסולים שפי' בעלי מומין עכ"ה): [יז] לכהנים אע"ג דשוב אות ר' נמחק: [יח] מהם אין רשאין לאוכלן אפ"ה אין מועלין וכל שלא

[ח] זבחים קכ. [לקמן טו.], [ט] [מנחות קג.], [י] [לקמן יב. טו.], [יא] ולי תנא הני י"ק, [יב] י"ק, [יג] ומי שנטמא כו'. י"ק, [יד] [ויקרא ז], [טו] וזבח נפקא מהם דתנא ע"ג דהשתא אינם ראויים לכהנים כו' הואיל וכבר היתה ראויה לכהנים הס"ד ואמ"כ ד"ה ואחו היא שהיתה לה שעת היתר לכהנים שלנה ונטמאת זריקה או שנטמאת או שיצאת לקלעים לאחר זריקה דהואיל והיתה כו' י"ק, [טז] [עד סוף המשנה כל הד"ה אינם לפי סדר], [יז] עי' רש"ק, [יח] וחרקו את דמה בעלי מומין וה"ה נמי שנמתין ומיירי בקרבנות יחיד דלא הותרה בהן טומאה הס"ד. י"ק, [יט] [תמורה ג:], [כ] נ"ל כיון דתני דחנקינון בגילה דזריקה מועלין וכו'. י"ק, [כא] וי"ל דהוכל רש"ק. ש"ק, [כב] י"ק, [כג] זו תחילת דבור המתחיל הוא. י"ק, [כד] שנעשית הזריקה בהכשר אין כו'. ש"ק, [כ] השתא דרוס לילה כיון כו'. י"ק,

הגהות הב"ח

(א) בגמרא מועלין בהן כיצד שחטן: (ב) רש"י ד"ה קדשי וכו' אע"ג דמקבלה ואילך היינו עיקר עבודה והוי בדרום שלא: (ג) ד"ה ושקבלו וכו' וה"ה נמי הנך דתני בריש' הס"ד ומיתה להא נמקן: (ד) ד"ה משום וכו' דבלילה לאו זמן הקרבה היא ואמ' שחט: (ה) ד"ה אימא וכו' ולא"ל זו קמני. נ"ב לכך היה גורס ממתניתין לא בנא מ' שחט ביום וזרק בלילה וק"ל: (ו) ד"ה חוץ וכו' ושחט בלילה או זרק בלילה נמי דין הוא:

מוסף רש"י

ששחטן בדרום מועלין בהן. ולא תמיהא כמאן דחנקינון דמי וכו' דאיכא לתמוה אמאי דלא אמרי מידי מעילה (זבחים קב). אין מועלין בה. דלא קדשי ה' הם ופע"ג דהשתא אין לה שעת היתר (מנחות קב). קדשים שמתו יצאו מידי מעילה. מעוה דמיתה קדשי ה' (לקמן מו.) דלא קדשי ה' ניטו דלא חזו לגבוה, וקדושת דמים נמי לית בהו, דאין פודין את הקדשים להאכילם לכלבים (לקמן יב.).

רבינו גרשום

קדשי קדשים ששחטן בדרום. אע"ג שדינן לישחט בצפון לא יצאו מקדושתן ומועלין בהן שנהנה מהן בשוה פרוטה ולא תימא כי ששחטן בדרום וקבל דמו בצפון דהא עיקר עבודה בצפון הוי דמקבלה ואילך מצות כהונה ומקבלה ואילך הוה צפון אלא אפילו שחטן בצפון וקיבל דמן בדרום הויא ע"ג דעיקר עבודה שלא כדינן אפילו הכי מועלין בהן: (ובין) [וכן] אם שחטן ביום בצפון וזרק דמן בלילה. אף על גב דלילה לאו זמן הקרבה מועלין בהן: וכן שחטן בלילה וזרק ביום. והאי כל דכן הוא דמועלין דהא זרק ביום דהיינו עיקר עבודה. אלא זו ואין צ"ל זו קתני: או ששחטן בצפון וחישב עליהן לאוכלן חוץ לזמנן. דהיינו פיגול דיש בו כרת: או חוץ למקומן. דהיינו נמי פיגול אלא פסול הוא ואין בו כרת אפילו הכי מועלין בהו ותרוייהו פיגול דחוץ לזמנו ופיגול דחוץ למקומו מחד קרא נפקי מואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה וגו': כלל אמר ר' יהושע כל שהיה לה שעת היתר לכהנים. אע"פ דשוב נפסלה שאין רשאין לאוכלו אין מועלין בו: וכל שלא היה לו: ואיזו היא שהיה לה שעת היתר שלנה. לאחר זריקה או שנטמאת או שיצאת חוץ לעזרה לאחר זריקה אע"ג דאינה ראויה לכהנים כיון דהוה ליה שעה אחת היתר קודם שלנה אין מועלין בה דלאו קדשי ה' קרינא בהו דהא איחזו לכהנים: ואיזו היא שלא היה שעת היתר. שנשחט כו' ושקבלו פסולין וזרקו את דמן בטמאין מיירי ובקרבנות יחיד דלא הותר בו טומאה: סד"א הואיל ואמר עולא אמר ר' יוחנן קדשים שמתו יצאו מידי מעילה. לקמן בפרק ולד חטאת: כמאן דחנקינון דמי וליהוי כקדשים שמתו שיצאו מידי מעילה דלא חזו לא לגבוה ולא להדיוט דאין פודין קדשים לכלבים קמ"ל דלא: קדשים שמתו כו' אבל ראוי הוא לקדשים קלים. כדתנן בתוספתא זו: כל שהיה לה שעת היתר לכהנים אין מועלין בו דיש בו דבר אחר לקדשים קלים. מדקתנא עבודה בלילא אימא כמאן דחנקינון דמי קמ"ל בעזרה: אבל שחטן ביום וזרק בלילה וה"ה שחט בלילה וזרק ביום. דמקצת עבודה בלילא אימא כמאן דחנקינון דמי קמ"ל דמועלין דלילה לאו מחוסר זמן הוא דבדרן הוא דלא איצטרך למיתני אלא שחט ביום וזרק בלילה ולא איצטרך למיתני דזרק ביום דהוא פשיטא דעיקר עבודה עביד ביום אלא זו ואין צ"ל זו קתני; ואיכא דמטפי האי ואי תנא שחט בלילה וזרק ביום כו'. משום דדיקי מתני': שחטו דחוץ לזמנן וחוץ למקומן. למאי חזו האמר הוי פיגול ולא חזי לא אמורין לגבוה ולא בשר להכהנים ואמאי מועלין בה: הואיל ומרצין לפיגול כלומר כיון דהא שחיטה פיגול חשיבה כל כך שגריכה מרצין דלעולם לא נקבע פיגול לחייבו כרת עד שיקרבו כל מתירין היינו מרצין כדאמרינן במסכת זבחים ואם האכל יאכל מבשר וגו' לא ירצה כהרצאת כשר דכתיב ונרצה לו לכפר כך הרצאת פיגול מה הרצאת כשר לא הורצה עד שיקרבו כל מתירין לשמו כך הרצאת פיגול לא נחשב פיגול לענין כרת עד שיקרבו כל מתירין לשום מחשבת פיגול. הילכך כיון דהא שחיטה צריכה מרצין אכתי לא יצאה

[א] א ב ג מיי' פ"ג מהל' מעילה הלכה ח: ד [מיי' שם]: ב ה מיי' פ"ח מהלכות פסולי"מ הלכה טז:

שיטה מקובצת

[א] לזמנו אי חוץ אות ר' נמחק: [ב] משום דשחטינן בדרום אות ת' נמחק: [ג] קדשי קדשים לגבי דרום כמאן דחנקינון דמי וסד"א דלית (להו) [בהו] מעילה קמ"ל דמועלין בהן וכ"ת מאי שנא מקדשים שמתו לא דמי דקדשים שמתו אינו ראוי כלל אבל שחטן בדרום נהי דאינו ראוי לקדשי קדשים לקדשים קלי' מיהא ראוי. וא"ת מ"מ בקדשי קדשים מיהא איירינן ולא שייך בהם דרום כלל וכי בשביל שהוא ראוי לקדשים קלים יהיו מועלין מן התורה ואומר מהר"פ דאה"נ דכיון שראוי לקדשים קלים א"כ יש לנו הכשר ומקרי פסולו בקדש כדמשמע בזבחים פרק חטאת העוף דכל שפסולו בקודש אם לא ירד וכיון דאשכחנא דאף בקדשי קדשים אם עלה לא ירד א"כ קדשי ה' קרינא בהו ואית בהו מעילה. תוס' רבינו פרץ: [ד] קדשים ס"א דקדשים: [ה] אבל ראוי לקדשים קלים. תימה וכי משום כך יהיו מועלין בהן מן התורה מ"מ דרום אינו ראוי (לקדשים) [לקדשי קדשים] ואמר מורי הר"פ דכיון דראוי לקדשים קלים א"כ יש לו הכשר במקום אחר ואיקרי פסולו בקודש כדמשמע בפרק חטאת העוף דכל שפסולו בקודש אם עלה לא ירד וכיון דאשכחנן אף בקדשי קדשים אם עלה לא ירד א"כ קדשי ה' קרינא ביה (ואין) [ואית] בהו מעילה. תוס': [ו] הכא הוא דאית בהו מעילה משום דקבלה בצפון הואי אבל: [ז] הואיל וקבל דמן בדרום אימא דנפיק מידי מעילה דקבלה מקרי טפי עבודה משחיטה. תוס' מהר"פ בגליון: [ח] וקבלה בדרום הוה נפיק מידי מעילה ואי תנא הני הוה אמינא: [ט] שחטה בלילה וזרק ביום דלילה לאו זמן הקרבה הוא אימא לית בהון מעילה ואי תנא שחט בלילה וזרק ביום הו"א משום דזריקה ביום הואי אבל שחט ביום וזרק בלילה הואיל וזריקה בלילה הואי כמאן דחנקינון דמי. גירסת ס"ר וכך גריס רש"י: [י] עי' בהשמטות בסוף המס': [יא] הואיל. עי' תוס' מנחות (דף עט ע"ב): [יב] עבודה בצפון דמקבלה: [יג] אע"ג דמקבלה ואילך דהיינו: [יד] ביום אלא זו וא"צ לומר זו: [טו] דהיינו נמי פיגול: [טז] כלל. גליון בדף ד' ע"ב רש"י מפרש משנה זו בגוונא אחרת. (אא"ה כותנתו על ד"ה שקבלו פסולים שפי' בעלי מומין עכ"ה): [יז] לכהנים אע"ג דשוב אות ר' נמחק: [יח] מהם אין רשאין לאוכלן אפ"ה אין מועלין וכל שלא

היה כו' ואיזו הוא מי שהיה לה שעת היתר שלנה: [יט] הכושר קודם שלנה הס"ד: [כ] נמי דהוה מצי למתני דבריש' תיבת דתני נמחק: [כא] גמ' משום דשחטן בדרום אפקינון מידי מעילה בתמיה שהרי במקום קדוש שחיט לה לענין קדשים קלים הס"ד ומה"ד ס"ד: [כב] בדרום הויא דהיא עיקר עבודה: מה"ד ה"א משום כו' הוא אבל שחט בלילה וזרק ביום דלילה לאו: [כג] ה' ובאימוריהן אף: [כד] מאי קמ"ל וא"ת: [כה] בצפון ואח"כ שחטן בדרום וקבל דמן בדרום דהוי ליה לא זו אף זו דסדר המשנה כך הוא אבל השתא ששונה וקבל דמן בדרום והדר וקבל בצפון א"כ הוי זו ואין צ"ל זו ולא הוי שיטת המשנה. תוס' מהר"פ: [כו] תנאים וי"ל דכולל: [כז] וקבל דמן בצפון בצפון וקבל דמן בדרום אבל תיבת כו' נמחק: [כח] מעילה והוי כמו דחנקינהו מדלא: [כט] כל כך שחטה וקבלה ומיהו נראה: [ל] משום דהוי ראוי: [לא] אע"ג דהוי רבותא טפי כך דרך המשנה: [לב] שניהם שוגגין ובמשנה שייריה גליון כתוב בגליון הרא"ש בתב הר"פ הטעם שלא הביא במתניתין שחט בדרום וקבל דמן בדרום ואמר תירוץ קושית התוס' מהא דלא תני ואין צריך לומר דהא דלא תני דרך המשנה בכך דלק"מ נראה דלפי זה הכלל דקאמר ר' יהושע במתניתין דכל שיש לו שעת היתר לכהנים אין מועלין בו דכל שאין לו היתר מועלין בו לפי זה ניחא הכל וה"ק לא זו ששחט בדרום וקבל דמן בדרום דפשיטא דמועלין בו דיש בהן פסול גדול ואין בהן שעת היתר לכהנים אלא אפילו קבל בצפון דיש בהן קצת היתר יותר אפ"ה לא נפקי מגו מעילה ולא זו שחטן בדרום דלית בהו היתר לכהנים אלא אפילו שחט בצפון וקבל דמן בדרום דעיקר פסול צפון גבי שחיטה כתיב כדכתיב ושחט אותו על ירך המזבח צפונה וא"כ צריך כשרות בצפון דמקבלה והכי איתא כה"ג פ' שני דזבחים תלה הבהמה ושחיטה פסול דבעיא ירך המזבח צפונה וליכא אבל תלה וקבל כשרה וסד"א דהוי שעת היתר ונפקי מידי מעילה לחכי תני מועלין בה. בגליון מתוס' מהר"פ: [לג] כיון דשמעינן בחדא: [לד] שיבוש דהא אית ליה. גליון ולפי מה שפי' אין צריך להגיה ופי' המתניתין כמו שפי' לא זו זרק בלילה פשיטא דמועלין דהא אין בה שעת היתר לכהנים הואיל והזריקה היתה בלילה אלא אפילו זרק ביום סד"א דהוי שפיר שעת היתר ונפיק מידי מעילה לכך קמ"ל דמועלין. ע"כ מצאתי בגליון מתוס' מהר"פ: [לה] מעילה ויש ליישב גירסא ראשונה ור"ל כך לא מבעיא זרק בלילה דליכא פסול כי אם בזריקה פשיטא דמועלין אלא אפילו שחט בלילה [וזרק ביום] נמי דאיכא פסול בשחיטה בלילה ופסול ההלנה דדם אפ"ה מועלין ולהכי שבק קבלה כו'. חסר בתוס': [לו] לצמצם דזריקה היא ע"ג קרנות מובח ועד דזריק שייך גבי האי חילוק [אבל] ממש סמוך לשחיטה קבלת הדם לזריקה: [לז] לזו. גליון ובריש גבי פסול דרום נקט שחיטה וקבלה דהיינו

סדר העבודה וזהו יכול להיות לשחוט בדרום ולקבל בצפון אלא לא לתפך. תוס' הרא"ש וכן בתוס': [לח] מידי. גליון ול"נ דהא אינו פשוט כל כך דהא איכא דפליגי לקמן עליה דרב גידל וסברי דזריקת פיגול (לא) מפקא מידי מעילה אלא י"ל דבודאי בהכי מיירי מתניתין דזרק הדם אפ"ה מועלין דאל"כ למה לי שינה בלא שינה נמי איכא מעילה קודם זריקה: [לט] השתא בדרום דאיכא כל הני: [מ] תיבות דניחא טפי נמחק: